

Ramon Alcoberro

El sacerdoti catòlic

El sacerdoti és un ministeri jeràrquic central en la tradició catòlica. Sacerdot és una paraula que deriva de *sacer*, sagrat o també “persona sagrada” o “que viu dedicada a la comunitat”

L'Església catòlica és una institució jeràrquica, val a dir, amb una organització estructurada segons graus. Si bé tots els cristians estan cridats a expressar la seva fe (i en aquest sentit tot cristià té una vocació sacerdotal), d'una manera més específica en l'Església catòlica el sacerdoti és un ministeri (paraula que cal entendre en sentit de servei i no de poder).

En l'església catòlica el sacerdoti es vincula a la institució dels Apòstols, és a dir, al primer grup dels seguidors de Jesús que Ell va enviar a predicar el Manament Nou. A través del sacerdoti el missatge de Jesús es fa present a través de les generacions. Estrictament parlant, només Jesús és Sacerdot perquè només Ell és intermediari entre Déu i els homes. Els sacerdots recullen i fan concreta en la vida de cada dia aquesta tasca d'apropament i intermediació entre Déu i els homes.

El sacerdot catòlic és “ordenat”, això vol dir que ha rebut l'encàrrec de participar en la comunitat d'una manera més plena, posant-se al servei de la comunitat, com a cap d'una església local (generalment una parròquia). El sacerdoti catòlic implica uns estudis reglats de manera que no és suficient una “inspiració” o “carisma” com i una dependència jeràrquica. Segons el Concili de Trento, el sacerdoti es caracteritza pel «poder de consagrar i d'oferir el cos i la sang veritable del Senyor i de perdonar i retenir els pecats».

En la tradició catòlica ningú, cap individu ni cap comunitat, no pot proclamar l'Evangelí per si mateix, perquè l'Evangelí ve de Déu a través de la tradició. La missió de predicar l'Evangelí la tenen tots els cristians, però això s'ha de fer d'una manera organitzada, seguint una tradició i una estructura, que implica uns estudis i una vigilància específica en la transmissió del missatge. Precisament perquè realitza el Sacrifici de Crist i està dedicat a sostenir la fe de la comunitat, el sacerdot ha de tenir determinades característiques i ha de realitzar tres vots (pobresa, castedat i obediència). És a dir ha de viure d'una determinada manera, sense buscar la riquesa material, en castedat (sense matrimoni) i en obediència la Paraula divina i a la jerarquia de la comunitat.

Específicament el sacerdoti catòlic es divideix en tres nivells: *episcopat* (bisbes, cardenals, etc.) que han d'ensenyar, santificar i regir una diòcesi; *presbiterat* (el que generalment s'anomenen capellans o mossens) que dirigeixen el culte diví, i *diaconat* que són els responsables de la predicació, de l'orientació i especialment de la caritat.

El sacerdoti o presbiterat implica la predicació, l'acció litúrgica i l'orientació de la comunitat (habitualment la parròquia). El sacerdot és responsable de motivar els fidels i de ser testimoni de la vida i dels valors cristians. És més un mode de vida (evangèlic) que una carrera i per això mateix implica una especial vocació, és a dir, sentir una crida per a realitzar la seva missió de servei a la fe.

Els diaques poden ser persones casades però necessiten un permís de la seva esposa per tal d'exercir i si enviduen no poden tornar-se a casar. Poden batejar, donar la comunió, casar, predicar i presidir els funerals, però no consagrar ni confessar. En general, els diaques són *virgi probati*, és a dir, homes casats de vida cristiana madura i contrastada, que ajuden els

Cristianisme bàsic - Curs de conceptes bàsics sobre la tradició cristiana-catòlica

Ramon Alcoberro

sacerdots i també han de realitzar alguna mena d'estudis teològics, però només de manera molt extraordinària poden ser ordenats sacerdots.

Els bisbes, els sacerdots i els diaques reben de Crist la missió i la facultat (el "poder sagrat") d'actuar *in persona Christi Capitis*,